

účinnosti § 20 plat. zákona č. 103/1926 Sb., s nímž má shodné znění i § 17 pravidel, brátí v úvahu při určování služebního pořadí státních úředníků dobu ztrávenou v československých legiích. Soud dal zápornou odpověď a celá argumentace jeho důvodů směřovala k podání důkazu, že znění uvedeného předpisu, který vyžaduje ztrávenou služební dobu ve služebním poměru úřednickém, vylučuje, aby byl vzat zřetel na »neskutečnou« ideální službu, jakou je s hlediska cit. předpisu služba v československých legiích. Je pravda, že uvedený nálezní mluví o službě »skutečně konané, odsloužené«, výslovně však tyto obraty staví oproti službě ve vlastnosti definitivního úředníka »skutečně nekonané, tedy pouze ideální, fiktivní, pokud se týká službě sice skutečně konané, avšak ve služebním poměru nebo postavení jiném než ve vlastnosti definitivně ustanoveného úředníka v téže služební třídě na služebním místě téže platové stupnice.« Leč vše to se děje jen ke zdůraznění názoru, že předpokladem kvalifikace služby ve smyslu cit. předpisu jest služba ztrávená »ve vlastnosti« definitivního úředníka. Stojí tedy uvedený nálezní na právním stanovisku shodném s hořejším výkladem.

Jak nesporno, byla zúč. strana jmenována definitivním úředníkem 6. platové stupnice ke dni 1. listopadu 1930, st-lka k 1. lednu 1931 a nelze podle toho, co uvedeno, shledati nezákonným, vycházel-li žal. úřad z názoru, že měla zúč. strana v rozhodné době delší služební dobu ztrávenou ve vlastnosti definitivního úředníka než st-lka.

Č. 12.917.

Samospráva obecní: * Z exekuce vyňaty podle § 15 exek. řádu jsou jen takové majetkové objekty obce, kterých nelze použití k uspokojení věřitele bez újmy takových veřejných zájmů, jichž obstarávání jest obcím zákonem uloženo neb aspoň vyhrazeno.

(Nález z 28. května 1937 č. 13.011/37.)

Věc: Marie H. ve Smržovce proti rozh. zem. úřadu v Praze z 30. května 1934 o prohlášení podle § 15 ex. řádu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: V exekuční věci dnešní st-lky proti obci Smržovce, ve které st-lka žádala o exekuční dražbu řady domů náležejících vlastnicku jmenované obci dotázal se okr. soud v Tanvaldě podle § 15 ex. řádu a § 6 nař. č. 153/1897 ř. z. okr. úřadu v Jablonci n. N., zda jde o takové součástky majetkové, jichž může býti užito k uspokojení vymáhající věřitelky bez újmy zájmů veřejných, o něž se má obec starati. Okr. úřad výměrem z 16. února 1934 zodpověděl tento dotaz záporně; odvolání, jež st-lka z výměru toho podala, žal. úřad nař. rozhodnutím zamítl z těchto důvodů: Podle § 21 zákona č. 329/1921 Sb. je všechn majetek obce, ústavů a fondů obecních a obcí spravovaných spravovati tak, aby,

plně vyhovuje účelu, ke kterému je věnován, neztenčeně zůstal zachován. K tomuto předpisu nutno hleděti, jedná-li se o exekuční zákrok na obecní majetek, zvláště když exekuční řád zná při exekuci na nemovitosti vedle dražby nemovitostí i jiné formy provedení exekuce (vnucenou správou a zřízením zástavního práva), které mohou vymáhajícího věřitele uspokojiti a při nichž majetek obce zůstane svému účelu neztenčeně zachován. Nutno tedy uznati, že by dražebním prodejem výše uvedených nemovitostí obce Smržovky tato obec utrpěla újmu v plnění svých veřejných úkolů, jimž tyto nemovitosti slouží.

Maje rozhodovati o stížnosti podané do tohoto rozhodnutí, musil si soud nejprve ujasniti obsah a pravý smysl jeho odůvodnění. Třebas se tu na prvním místě odkazuje na § 21 ob. fin. novely č. 329/1921 Sb., přece nelze v tomto odkazu spatřovati zvláštní samostatný důvod — jak mylně má zato stížnost — tedy důvod, v němž by žal. úřad vyjadřoval názor, že na obecní majetek nelze vůbec vésti exekuci nuceným prodejem, poněvadž majetek ten musí podle cit. předpisu zůstat neztenčeně obci zachován. Právě proto, že názor takový by zřejmě odporoval zákonu a byl tedy vůbec nepřijatelný, nelze jej žal. úřadu rozumně imputovati a nutno proto celé jeho odůvodnění čísti v celku, z čehož se pak podá ten smysl, že po názoru žal. úřadu k veřejným zájmům, svěřeným péči obce a proto chráněným podle § 15 ex. řádu proti exekuci, náleží i ponechání takových domů v majetku obce, jež obec ta zřídila za účelem zmírnění bytové nouze. Názor ten je mylný.

Jest ovšem pravda, že péče o opatření dostatečného počtu bytů, potřebných v obci pro ubytování obyvatelstva jejího, zejména méně zámožného, spadá zásadně do okruhu oněch úkolů, jež obec podle § 28 čes. obec. zřiz. ve vlastní působnosti své plniti může, a že zákony o stav. ruchu tuto činnost obce dokonce různými ustanoveními podporují. Nelze však přehlížeti, že § 15 ex. řádu, který pro dnešní případ je směrodatný, nevylučuje snad z exekuce vůbec všechny majetkové kusy, pomocí jichž obec vykonává svou vlastní působnost vůbec nebo jichž k této činnosti potřebuje, nýbrž jen ony, jichž nelze použiti k uspokojení věřitele bez újmy »veřejných zájmů, o něž se má obec starati«. Zákon nechce tedy oním privilegiem chrániti všechny zájmy, jež ta která obec, pojavši péči o ně do okruhu své působnosti, fakticky sleduje, nýbrž jen ony, které obce vůbec plniti mají. Za takové zájmy možno však pokládati jen ony, jichž obstarávání zákon obcím přímo ukládá, vedle toho pak ještě ony zájmy, které nejsou sice obcím přímo kategoricky uloženy, jichž obstarávání je však přece jen zákonem aspoň obcím vyhrazeno. Neboť i když zákon v tomto případě onen zájem nepokládá za tak důležitý, aby se přímým příkazem postaral o jeho obstarávání, přece aspoň tím, že péči o něj vyhrazuje obcím, dává zřetelně najevo, že pokládá jej za zájem, který — patrně podle sil svých — mají plniti samosprávné svazy obecní. Pojme-li pak jednotlivá obec — byť i o své újmě — péči o takovýto zájem do oboru své činnosti, pak ovšem i majetkové součástky obce sloužící tomuto úkolu jsou účastny privilegia § 15 ex. řádu, neboť kdyby exekuci byly tomuto svému určení odňaty, bylo by obci znemožněno o zájem onen pečovati,

a poněvadž tato péče po zákonu je vyhrazena obcím, byl by ohrožen onen zájem sám. Nejde-li však o úkoly, které obcím zákonem přímo jsou uloženy nebo které podle vůle zákona aspoň jediné obcemi mají býti plněny, pak nelze privilegium § 15 ex. řádu přiznati. Neboť nelze imputovati zákonu, že by chtěl na úkor soukromých práv věřitelů privilegovati takovou působnost obce, kterou obec zcela o své újmě podnikla, na kterou však vlastní síly její nestačí, která tedy podle § 28 čes. obec. zřiz. již přesahuje rámec její vlastní působnosti a nadto sleduje zájmy, jež mohou býti opatřeny také jinými subjekty.

Péče o opatřování bytů pro obyvatelstvo podle zákonů o stavebním ruchu není obcím uložena, ba není jim ani zvláště vyhrazena, nýbrž může za stejných modalit jako obcemi býti obstarávána i subjekty jinými. Nelze proto domy, které obec za tím účelem vystavěla, pokládati za majetkové kusy požívající privilegia podle § 15 ex. řádu.

Č. 12.918.

Samospráva zemská. — Řízení správní: I. * Zem. zastupitelstvo v Čechách je příslušno povolit podle § 22 odst. 3 a 5 usnesení býv. zem. správního výboru z 20. října 1926 č. 111.281/26-X se schválením vlády profesorům na zem. průmyslových a odborných školách zápočet služební doby pro zvýšení služného jako opatření hospodářské (§ 53 odst. 1 zákona č. 125/1927 Sb.). — II. * Usnesení zem. zastupitelstva v Čechách právě zmíněné je konečným ve smyslu § 5 zákona o ss.

(Nález z 29. května 1937 č. 12.308/37.)

V ě c: Ing. Vojtěch B. v Mladé Boleslavi (adv. Dr. Theodor Kopecký z Prahy) proti rozh. zem. zastupitelstva země České z 22. března 1934 o definitivě a zápočtu služební doby.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Zem. zastupitelstvo ve schůzi konané 16. května 1933 se usneslo, že se st-li, profesorů zem. průmyslové školy v Mladé Boleslavi, započítává podle § 22 odst. 3 vládního usnesení z 9. dubna 1929 o úpravě platových poměrů učitelských osob na zem. průmyslových a odborných školách ke dni jeho definitivního ustanovení, t. j. k 1. říjnu 1930, pro zvýšení jeho základního služného období 4 let od 1. října 1926 a aby vláda byla požádána o schválení tohoto usnesení.

Vláda republiky Československé ve schůzi konané 17. listopadu 1933 neschválila podle přípisu předsednictva min. rady z 20. listopadu 1933 podle § 53 odst. 2 zákona o organizaci politické správy usnesení zem. zastupitelstva ze 16. května 1933, týkající se zápočtu služby st-logy, poněvadž se ve státní službě doplatky za dobu minulou neposkytují. Vláda schválila však již předem, usnese-li se na tom zem. zastupitelstvo, že se st-li při jeho ustanovení profesorem k 1. říjnu 1930 započítává období 4 let, t. j. doba od 1. října 1926, pro zvýšení základního služného s finanční účinností od 1. června 1933.